RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 81.711 van 8 juli 1999
in de zaak A. 79.768/VII-16.953.

In zake : XXX,
wonende te XXX

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 5 augustus 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 1998 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 februari 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 11 juni 1998;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juni 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, van XXX nationaliteit, België is binnengekomen op 8 oktober 1996 en zich diezelfde dag nog vluchteling heeft verklaard; dat verzoeker tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken gebruikmaakte van het A. en het Frans, met behulp van een tolk; dat hem op 8 oktober 1996 de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten, werd betekend; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing op 8 oktober 1997 bevestigde; dat verzoeker op 14 januari 1998 een tweede asielaanvraag indiende; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 16 februari 1998 besliste tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten; dat de Commissaris-generaal

voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing op 9 juni 1998 bevestigde;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt luidt :

> "Betrokkene werd verhoord op 19 maart 1998 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de A. taal machtig is.
> Betrokkene diende een eerste asielaanvraag in op 8 oktober 1996 waarin de Commissaris-generaal in beroep op 8 oktober 1997 een bevestigende beslissing nam. Op 14 januari 1998 diende betrokkene, zonder naar zijn land te zijn teruggekeerd, een tweede asielaanvraag in die door de Dienst Vreemdelingen-zaken op 16 februari 1998 onontvankelijk werd verklaard. Ter ondersteuning van zijn tweede asiel-aanvraag en ter staving van zijn relaas van de eerste asielaanvraag legt betrokkene op het Commissariaat-generaal twee documenten voor die hem door zijn echtgenote vanuit XXX werden overgemaakt. Het betreft een persoonlijke brief van zijn echtgnote waarin zij hem (o.a.) ten stelligste afraadt naar XXX terug te keren aangezien hij nog steeds door de politie gezocht wordt. Uit het andere document, een kopie van een beslissing van het parket van E. zou moeten blijken dat betrokkene ervan beschuldigd wordt een politiek agitator te zijn en dat hij gearresteerd dient te worden. Betrokkene stelde niet te weten hoe zijn echtgenote dit document verkreeg en kon evenmin verklaren waarom zij dit document pas in september 1997 in haar bezit kreeg terwijl het reeds opgesteld werd op 2 oktober 1996.
> Deze documenten zijn niet van die aard dat ze de geloofwaardigheid van betrokkenes eerder afgelegde verklaringen, die in het kader van zijn eerste asielaanvraag als bedrieglijk werden beschouwd aangezien betrokkene er niet in slaagde zijn politiek engagement aannemelijk te maken, kunnen herstellen."

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 63/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 113 bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van artikel 6 van het EVRM, doordat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dat de door verzoeker voorgelegde documenten niet van aard zijn het gebrek aan geloofwaardigheid met betrekking tot zijn politiek engagement, dat in het kader van zijn eerste asielaanvraag reeds werd vastgesteld, te herstellen, dat verzoekers verklaringen op lichtzinnige basis als bedrieglijk worden beschouwd en dat de voorgelegde documenten al even lichtzinnig worden verworpen, dat er aldus geen objectieve motivering wordt gegeven, terwijl verzoeker recht heeft op een geïndividualiseerde motivering van de beslissing, zodat zijn recht op verdediging gevrijwaard wordt;

Overwegende dat de eerste verwerende partij het eerste middel terzijde laat en slechts de onontvankelijkheid van het beroep tot schorsing bepleit, wegens de afwezigheid van een moeilijk te herstellen ernstig

nadeel, zoals vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de tweede verwerende partij verwijst naar de nota van de eerste verwerende partij;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 oktober 1997 een eerste maal de beslissing tot weigering van verblijf van de Minister van Binnenlandse Zaken van 8 oktober 1996 bevestigde; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in deze eerste beslissing oordeelde dat verzoekers asielaanvraag bedrieglijk was; dat deze beslissing steunde op volgende motieven :

> "(...)
> Er dient vastgesteld te worden dat betrokkene zijn functie van waarnemer bij de verkiezingen op 22 september niet aannemelijk maakt. Zo verklaart betrokkene dat er enkel twee soorten kiescommissies bestonden : de lokale en de centrale en benadrukt hij dat er in het district Y. geen regionale kies-commissies waren. Uit de informatie waarover het Commissariaat beschikt blijkt echter dat er kiescom-missies waren op vier niveaus. Zo waren er in Y., waar betrokkene het verloop van de verkiezingen zou geobserveerd hebben, 12 Gemeenschapscommissies die 309 Lokale Commissies onder zich hadden. Zo verklaart betrokkene ook dat het nummer van zijn stembureau enkel bestond uit één getal, nl. 112. Uit de informatie blijkt echter dat elk stembureau werd aangeduid met twee getallen. Ook verklaart betrokkene dat de stembussen enkel door de Centrale Kiescommissie mochten worden geopend, die ook de stemmen moesten tellen. Het zijn echter de lokale kiescommissies die, in hun stembureau, instonden voor het tellen van de stemmen. Van iemand die moet toezien op het correct verloop van de verkiezingen, zowel het stemmen zelf als het tellen van de stemmen, mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij minstens op de hoogte is van de wijze waarop de verkiezingen zijn georganiseerd.
> Verder dient vastgesteld te worden dat betrokkene op het Commissariaat-generaal verklaart reeds voor de verkiezingen problemen te hebben gehad (1 september : geduwd; 14 september : zeer zwaar geslagen door een bende van 10 à 12 mensen). Op de Dienst Vreemde-lingenzaken maakt betrokkene geen melding van problemen daterende voor 22 september 1996.

Aangezien betrokkene zijn politieke activiteiten niet aannemelijk maakt, kan geen geloof worden gehecht aan zijn verklaringen over de problemen die hij als gevolg van die activiteiten zou hebben gehad. (...)";

Overwegende dat het huidig schorsingsberoep er niet toe kan leiden de regelmatigheid van deze definitief geworden beslissing na te gaan; dat verzoeker een tweede asielaanvraag indiende op basis van twee nieuwe documenten die zijn vluchtmotief alsnog zouden staven; dat het eerste document een persoonlijke brief van verzoekers echtgenote betreft, waarin ze hem afraadt om naar XXX terug te keren aangezien hij nog steeds door de politie gezocht wordt; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid kon overwegen dat deze brief geen elementen bevat die zijn vaststellingen weerleggen, bij de beoordeling van de eerste asielaanvraag; dat het tweede document een kopie betreft van een beslissing van het parket te E., volgens welk verzoeker gearresteerd dient te worden wegens zijn activiteiten als politiek agitator; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, nu verzoeker de feiten herneemt die hij bij zijn eerste asielaanvraag heeft aangevoerd, dit document slechts diende te onderzoeken in zoverre het iets wijzigt aan de bedrieglijkheid die werd vastgesteld met betrekking tot zijn politiek engagement; dat, nu het aangebrachte stuk slechts wijst op een mogelijke vervolging als politiek agitator, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen alle redelijkheid kon overwegen dat de tweede asielaanvraag niets wijzigde aan de definitief geworden vaststellingen dat verzoeker over onvoldoende kennis van de organisatie van de verkiezingen beschikte om zijn rol van observator bij de verkiezingen geloofwaardig te maken, alsook dat verzoeker voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde reeds vóór de verkiezingen ernstige problemen gekend te

hebben, terwijl hij hiervan voor de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte; dat de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 33 van de Vluchtelingenconventie en van artikel 9 van het EVRM, doordat de bestreden beslissing ertoe zal leiden dat verzoekers recht op vrijheid van gedachten wordt geschonden, dat geen rekening wordt gehouden met de gevolgen voor de veiligheid en de fysieke integriteit van verzoeker, dat een gedwongen terugkeer immers een bedreiging inhoudt voor het leven van verzoeker omwille van zijn politieke overtuiging;

Overwegende dat de bestreden beslissing ertoe strekt vast te stellen dat verzoeker geen vluchteling is in de zin van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie; dat artikel 33 van de Vuchtelingenconventie derhalve niet op hem van toepassing is; dat, nu de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een vervolging van verzoeker op grond van zijn politieke overtuiging ongeloofwaardig acht, de uitvoering van de bestreden beslissing niet zal leiden tot de schending van artikel 9 van het EVRM; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat geen van de middelen ernstig is; dat derhalve niet voldaan is aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördieneerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht juli 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**